

Om bønn

Hvis vi bare kunne kjenne gleden ved å be vår neste om tilgivelse når vi ser at vi har gjort urett, uansett hvor lite! Og når vi ber alles Far om å tilgi oss våre feil, så springer glede, skjønnhet og lykke frem i hjertet på en måte som vi ikke har kjent til før vi har erfart det. Og så å tenke seg at vi kan be om tilgivelse av Ham, hvis kjærlighet er uten grenser, mens våre feil er utallige og vår uvitenhet ubegrenset! Tenk på gleden ved å be om tilgivelse av Gud! Hvis vi har visdom til å se det, inneholder hvert øyeblikk av vårt liv en eller annen feil eller noe galt, og å be om tilgivelse er akkurat som å rense hjertet og vaske det hvitt. Bare tenk på gleden ved å ydmyke seg for Gud.

Det finnes en historie om kong Akbar. Han sørget over sin mors død, og lenge var sorgen så stor at han ikke kunne komme over den. Hans ministre og venner prøvde å trøste ham. De fortalte hvor lykkelig han var og hvor stor hans innflytelse og makt var. Han svarte: ” Ja, jeg vet det, men en ting gjør meg bedrøvet. Alle bøyer seg for meg, men det var en som jeg kunne være ydmyk for når jeg kom inn i palasset. Jeg kunne bli som intet fremfor henne, og jeg kan ikke beskrive gleden ved dette.”

Tenk da på den større glede ved å ydmyke deg for den Ånden, det idealet, som er den sanne Far og Mor, hvis kjærlighet du alltid kan stole på. Det er en gnist av Hans kjærlighet som uttrykker seg i den jordiske far og mor, og uansett hvilken måte du ydmyker deg for Ham, kan det aldri bli nok. Å ydmyke ditt begrensede selv for Hans fullkommenhet, det er å fornekte deg selv. Selvfornektelse er ikke å gi avkall på ting, det er å fornekte selvet, og den første leksen er ydmykhet.

Og den velsignelsen man kan motta gjennom bønn blir tusen ganger større når den blir tatt imot av de få som er forenet i den samme tanken og som ber sammen.

For en sufi er det derfor best å respektere mennesket, hans tro, ideal og måte å betrakte livet på, uansett om dette avviker sterkt fra hans egen måte å se det på. Når denne ånd av toleranse er utviklet, vil den frembringe et fellesskap som er religionens essens og det verden ønsker i dag.

Ideen ”du og jeg er forskjellige, din religion er annerledes og din tro er annerledes enn min”, vil ikke forene oss, den vil bare splitte menneskeheten. De som bruker sin sterke tro på sin egen religion som unnskyldning for å såre en annens følelser og splitter menneskeheten, som har samme opphav og samme mål, misbruker religionen, uansett hvilken tro de har. Budskapet, uansett når eller hvor det kom til jorden, var ikke bestemt for en spesiell del av menneskeheten; det kom ikke bare for å vekke noen få som tok imot troen og budskapet, eller til en spesielt kirkesamfunn. Nei, alle disse tingene kom til etterpå. Regnet faller ikke bare i ett bestemt land, solen skinner ikke bare i ett bestemt land. Alt som kommer fra Gud er for alle sjeler. Hvis de er verdige, fortjener de det, det er deres belønning. Hvis de er uverdige, har de enda mer bruk for det. I sannhet, velsignelse kommer til alle sjeler, for hver enkelt sjel, uansett tro, tilhører Gud.

(Tekst kan brukes ved universell gudstjeneste)